

PROF. DR. VIKTOR PERŠIĆ RAVNATELJ THALASSOTHERAPIJE OPATIJA O BUDUĆNOSTI SKRBI

KVARNER TREBA POSTATI MJESTO POST-COVID REHABILITACIJE

Slavica BAKIĆ

Najteži trenutak za liječnika je kada izgubiš pacijenta. Istina je da je i to dio našeg posla, ali čovjek nikada ne može postati imun na to. To je ono što nosiš kući, o tome razmišljaš, postavljaš si bezbroj pitanja, odgovorit će prof. dr. sc. Viktor Peršić, specijalist kardiologije i ravnatelj Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju bolesti pluća, srca i reumatizma Thalassotherapia Opatija (TTO), na pitanje što je najteže u liječničkom pozivu. S druge strane, kao osoba koja upravlja bolničkim sustavom u kojemu je 270 zaposlenika, najtežom godinom u poslovnom smislu bez razmišljanja označava »pandemijsku« 2020.

- Sve ono što si radio i gradio godinama, sustav vrijednosti koji je svake godine dobivao sve veću dimenziju kroz zajednički rad svih zaposlenika - ne samo u mojem mandatu, nego još od 1998. godine koju smatram kao prijelomno razdoblje u kojemu je na čelo bolnice došao Emil Bratović i kada je krenuo uzlet ove ustanove - odjednom smo morali staviti na stranu i posvetiti se primarno borbi protiv jedne bolesti dok je dio sustava bio »na čekanju« kako bismo se svi zaštitili od prodora virusa. Ovo razdoblje u kojemu smo bili, i još uvijek jesmo na neki način iako se polako vraćamo normalnom radu, teško je usporediti s bilo kojim u proteklih dvadeset godina, opisuje tešku 2020. dr. Viktor Peršić.

Ostao trag

- COVID-razdoblje svatko može ispričati na svoj način. Ja bih rekao da nikada nisam bio tako ambivalentan prema nekoj bolesti, koliko sam prema ovoj. Moji odnosi i razmišljanja nevjerojatno su se mijenjali, tako da je to ponekad teško

“ Ovo razdoblje u kojemu smo bili, i još uvijek jesmo na neki način, iako se polako vraćamo normalnom radu, teško usporediti s bilo kojim u proteklih dvadeset godina

i naglas reći. No, to je i razumljivo jer smo u početku i mi kao medicinska struka imali o njoj premalo znanstveno utvrđenih informacija, a kroz javni prostor promicale su se mnoge spekulativne informacije koje su na neki način bile i logične i objašnjive dok se u Hrvatskoj nije dogodio veliki broj zaraženih i dok nisu stradali kolege koji su mi prenijeli svoja zapažanja. Kako je vrijeme prolazilo, svi su, pa tako i ja, shvatili da je riječ o ozbiljnoj bolesti o kojoj, rekao bih, još uvijek niti nemamo potpunu sliku. Iako je bilo toliko puno nepoznanica, rekao bih da je zdravstveni sustav u cjelini, pa tako i ovaj naš, radio dobro, ljudi su dali maksimum, pokazali solidarnost i htijenje, i nije bilo loših interakcija. Učinili smo najbolje što smo mogli. Rad je bio drugačiji, katkada i frustrirajući za liječnike, ali i za sve ostalo zdravstveno i nezdravstveno osoblje, a posebno kada smo morali otvoriti u Thalassotherapiji COVID-odjel i, u mogućnostima u kojima smo mogli, poslati naše zaposlenike u druge centre na ispomoc, nastavlja dr. Peršić.

Pandemija je, kaže, ostavila traga na svima. Ne samo na onima koji su je preboljeli ili onima koji su s njom bili u izravnom kontaktu. Utjecala je na ljude u zdravstvenom sustavu, ali i onima izvan njega, ali i na javnu percepciju zdravstva i djelatnika u zdravstvu, prvenstveno liječnika. U percepciji običnih ljudi oni su u

proteklih godinu dana prošli put od heroja do drugih krajnosti.

- Nikada ni u kojem kontekstu, bez obzira radi li se o COVID-19 ili nečem drugom, nisam osobno doživljavao takve prozivke. Nije to mijenjalo smjer u mojem djelovanju, niti ga je korigiralo. Dapače, mi liječnici uvijek svoj posao radimo onako kako su nas naučili nakon što smo položili Hipokratovu zakletvu i od toga ne odustajemo. COVID je samo jedna od infektivnih bolesti s kojima smo se susreli. Istina, ona se širi u epidemijskim razmjerima i zbog toga je veća vjerojatnost da će se dogoditi i ugroziti naše živote, pa i živote liječnika. No, to niti mijenja, niti može promijeniti moju sliku prema ovom pozivu, kaže dr. Peršić.

Važno naslijeđe

Thalassotherapia je kolektiv čije su dvije osnovne djelatnosti kardiologija i fizikalna reumatologija, što znači, kako kaže dr. Peršić, da se može kombinirati i ravnateljski i liječnički posao, tim više što se i dio ravnateljskog posla odnosi na kardiologiju. Dodaje kako je i prije preuzimanja ravnateljske funkcije bio itekako upoznat s upravljačkim poslovima, budući da je u upravljačkoj strukturi ustanove još od 1998. godine i puno je toga naučio od svojih prethodnika, prije svega od bivšeg ravnatelja Bratovića.

- Nisam se za ovo mjesto pripremao kratko vrijeme, već jako dugo, a sada već odrađujem drugi mandat pa su moja iskustva još bogatija, zaključuje.

Ta bogata iskustva trebat će mu, slaže se, i za post-COVID razdoblje koje nikome, pa tako ni Thalassotherapiji Opatija neće biti nimalo jednostavno jer puno toga treba pomaknuti s točke stagnacije na koju ih je gurnuo virus SARS-CoV-2.

- Dva desetljeća dobrog rada, od 1998. godine, što je uloženo da

Rehabilitacija je izuzetno važna jer je jako puno ljudi oboljelo, a veliki broj ima i posljedice s kojima se susrećemo u svakodnevnom radu. Imamo struku koja to može, imamo iskustva, pa čak i s COVID-pacijentima, a osim toga tu je naša blagotvorna klima i upravo takva sredina omogućuje holistički pristup

Medicina presudila glazbenoj karijeri

Slika o liječništvu kao pozivu kod dr. Peršića se počela stvarati vrlo rano, odrastanjem uz oca liječnika.

- Gledajući oca cijeli život, sudjelovao sam indirektno, a nekada i direktno u tome i tako sam to gradio u sebi. Mislim da je otac glavni »krivac« zašto sam postao liječnik, kaže naš sugovornik, koji je zamalo izabrao sasvim drugo zanimanje - glazbeničko.

- Koliko sam volio medicinu i želio se njome baviti, jednakovrijedno sam volio i muziku. Završio sam na pripremnom tečaju dvije godine nižu muzičku školu i paralelno upisao srednju, iako mi je to nametnulo prilično naporan ritam: ustajao bih u 5 sati i učio, zatim bih iz Rapca išao u Labin u redovnu školu koja je trajala do 13 sati, a onda sam u 13.30 sjeo u autobus i išao u Pulu u srednju muzičku školu. Učio sam svirati trubu i, naravno, obavezni klavir. Kada je došla treća godina muzičke i srednje škole, imao sam priliku slušati potencijalnog protukandidata na mogućem prijemnom ispitu za Akademiju na kojoj se primalo jako malo ljudi i razmišljao sam što bih sve trebao učiniti da budem bolji od njega. Shvatio sam da bih morao prekinuti redovnu školu i posvetiti se isključivo muzičkoj i to je bio taj prijelomni trenutak kada sam odlučio da ću ipak ići na medicinu i glazbu sam stavio u drugi plan jer u liječničkom poslu teško da ima mjesta za nešto drugo, opisuje svoje životne dileme i odluke dr. Peršić, dodajući da, iako je utjecaj oca bio vjerojatno presudan, na specijalizaciju nije utjecao on nego su motiv izgradili oni koji su ga učili o tome području i učinili da se u njega zaljubi.

Thalassotherapia Opatija bude ovo što je danas, u jednom trenutku je bilo gurnuto na stranu, ali ima naznaka da bismo se već ove godine mogli početi vraćati i mi našim pacijentima, i oni nama. Pri tome mislim i na one inozemne pacijente, prije svega iz Austrije, koji su ovdje dolazili i za vrijeme Domovinskog rata i već su više od pola stoljeća vjerni Thalassotherapiji i Opatiji i našim odnosima. Ne promijeni li se epidemiološka situacija značajno na gore, siguran sam da će oni doći već u lipnju. Isto tako, nadam se da će i pacijenti iz Norveške doći u drugom dijelu godine. Taj ugovor koji smo dobili nakon opsežnih priprema i u vrlo jakoj europskoj konkurenciji, još uvijek je aktivan i njima je stalo da dođu, kaže ravnatelj TTO-a.

Legitimacija ustanove

Dr. Peršić podsjeća da je te 1998. godine opatijska zdravstvena ustanova postala i Referentni centar za zdravstveni turizam i medicinski programirani odmor Ministarstva zdravlja Republike Hrvatske i priznaje da tada nije razmišljao koliko je to vrijedno i važno.

- Nije jednostavno doseći status referentnog centra jer su to velike vrijednosti, nešto što je legitimacija ustanove, pojašnjava, dodajući kako je logičan smjer Kvarnera da kao jedan od svojih turističkih aduta ponudi upravo post-COVID rehabilitaciju.

- Prije svega takva rehabilitacija je izuzetno važna jer je jako puno ljudi oboljelo, a veliki broj ima i posljedice s kojima se susrećemo u svakodnevnom radu, od infarkta, moždanih udara, plućnih embolija... I nije riječ samo o izravnim posljedicama COVID-19 bolesti nego, kad je riječ o kardiološkim bolesnicima, oni se nisu pojavljivali u onolikom broju kao ranije i gotovo 30 posto manje ljudi tražilo je akutnu skrb. To, naravno, ne znači da se broj ljudi koji su je trebali smanjio, nego su to preboljeli »u hodu« i to na njih ostavlja posljedice koje ćemo također sada morati sanirati, opisuje posljedice jednogodišnjeg pandemijskog razdoblja naš sugovornik, dodajući kako postoji puno razloga da mjesto za post-COVID rehabilitaciju bude upravo Kvarner, a onda, naravno, i Thalassotherapia Opatija.

- Kao ustanova koja djeluje u internacionalnom prostoru, jednako smo vrijedni, važni i respektabilni kao i mnoge druge hrvatske i europske zdravstvene ustanove. Imamo struku koje se ne trebamo sramiti, dapače i koja to može, znamo kako, imamo iskustva, pa čak i s COVID-pacijentima, a osim toga tu je naša blagotvorna klima, koja je također važna jer je za funkcionalni oporavak potrebna upravo takva sredina koja omogućuje holistički pristup i siguran sam da je ponuda post-COVID rehabilitacije pun pogodak i da će biti jako puno zainteresiranih, zaključuje dr. Peršić.

Posebni prilog: Hrvatski dan liječnika, nakladnik Novi list d.d. Rijeka, za nakladnika predsjednica Uprave Ankica Kruljac, v.d. glavnog urednika Ivica Tomić, voditelj projekta Bruno Lončarić, urednica priloga Barbara Čalušić, grafičko oblikovanje Ingrid Periša, korektura teksta Tanja Šepac, marketing: Maja Michieli, Andrea Žagar Ban, pokrovitelj priloga HEP d.d., supokrovitelji priloga: Dom zdravlja Primorsko-goranske županije, Specijalna bolnica Medico Rijeka, Thalassotherapia Opatija, tiskano u Novom listu, 26. veljače 2021.

S. DRECHSLER